

Sygn. akt II Ca 785/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Trzaska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. w Białymstoku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko P. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt XI C 220/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 maja 2013 roku Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...) Spółki z o.o. w W. przeciwko P. P. o zapłatę 5.843 złotych z tytułu czesnego za naukę w (...) i (...) w B.. Wskazał, że pozwany studiował na wyższej uczelni w latach 2005 – 2008 i został skreślony z listy studentów. Nieopłacona kwota czesnego z odsetkami wyniosła 5.843 złotych. Termin przedawnienia ostatniej z części w/w kwoty czesnego upłynął w dniu 21 maja 2010 roku. Pozew wpłynął w dniu 31 sierpnia 2012 roku. Skuteczny jest więc zarzut przedawnienia roszczenia zgłoszony przez pozwanego w myśl art. 750 kc, art. 751 pkt. 2 kc i art. 120 § 1 kc.

W apelacji od tego wyroku powód zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 750 kc poprzez jego błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu zbyt wąskiej wykładni pojęcia „uregulowane innymi przepisami”, ograniczającej się tylko do doktrynalnej dychotomii „umowy nazwane – nienazwane”, w wyniku której Sąd uznał, że umowa o świadczenie usług edukacyjnych zawarta pomiędzy uczelnią wyższą, a studentem nie jest na tyle wyodrębniona, by wyłączyć stosowanie przepisów o zleceniu, podczas gdy przepisy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym pozwalają w całości na rekonstrukcję essentialia negotii tej umowy, a przepis art. 99 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym definiuje treść usług edukacyjnych, co wyłącza możliwość stosowania przepisów o zleceniu;

2. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 751 pkt. 2 kc poprzez jego błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, iż:

a) niepubliczna uczelnia wyższa, o której mowa w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym jest:

- **osoba trudniąca się zawodowo czynnościami związanymi z nauką;**
- **osobą utrzymującą zakład przeznaczony na cel związany z nauką;**

podczas gdy zakres zastosowania przepisu art. 751 pkt. 2 kc przewiduje kryterium podmiotowo – przedmiotowe na zasadzie koniunkcji i o ile uczelnia wyższa prowadzi działalność dydaktyczną, naukową, badawczą itp., o tyle prowadzenie tej działalności nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 02 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 roku Nr 220, poz. 1447, z późniejszymi zm. 11) na podstawie art. 106 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;

b) pojęcie „roszczenia z tytułu nauki” dotyczy również „nauki” w rozumieniu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 27 lipca 2005 roku, podczas gdy w/w ustawa definiuje swoiste pojęcie nauki na potrzeby reżimu szkolnictwa wyższego, co wyłącza stosowanie przepisu art. 751 pkt. 2 kc jako przepisu ogólnego;

co w konsekwencji doprowadziło do niewłaściwego zastosowania przepisu art. 751 pkt. 2 kc, zamiast przepisu art. 118 in principio kc.

Wskazując na powyższe Powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, w tym zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

SĄD OKRĘGOWY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Ustalenia dokonane przez Sąd I instancji są prawidłowe i Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne.

Poglądy prawne przytoczone w motywach zaskarżonego wyroku są częściowo nietrafne. Do umów o nauczanie zawartych ze studentem w trybie art. 160 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. Nr 164 poz. 1365) nie ma podstaw stosowania przepisów o umowie zlecenia, w tym także art. 750 kc i art. 751 pkt. 2 kc. Umowy te należy traktować jako umowy nazwane uregulowane w/w ustawą. Szczegółowy wywód prawny w tym przedmiocie zawarty został w motywach wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 25 kwietnia 2013 roku sygn. akt II Ca 418/13.

Wyrok ten odpowiada jednak prawu, gdyż zarzut przedawnienia skuteczny jest odnośnie 3 letniego przewidzianego do świadczeń okresowych. Przyjąć należy, że obowiązek zapłaty czesnego za poszczególne lata studiów ma charakter świadczeń okresowych. Świadczenia te służą zaspakajaniu interesu wierzyciela w ciągu określonego czasu i w ramach trwałego stosunku zobowiązaniowego. (...) jurystycznego punktu widzenia coroczna płatność czesnego za studia czteroletnie jest podobnym świadczeniem okresowym jak coroczny czynsz dzierżawy ustalonej na 4 lata.

W sprawie niniejszej 3 – letni termin przedawnienia ostatniego ze świadczeń należnych od pozwanego upłynął w dniu 21 maja 2011 roku. Pozew wpłynął 31 sierpnia 2012 roku (karta 2). Roszczenie powoda podlega oddaleniu wobec skutecznego przeniesienia zarzutu przedawnienia przez pozwanego w myśl art. 120 § 1 kc.